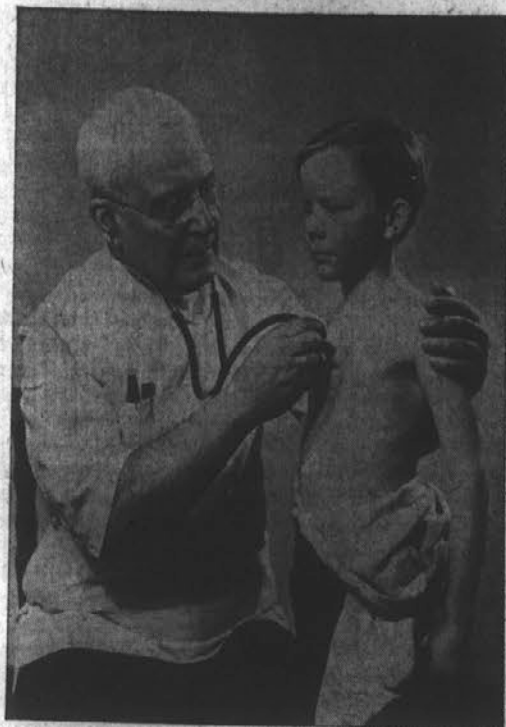

Zdravnik preiskuje fantka v sirotišnici. — To je tudi ena izmed potrež, katero preskrbite vi, ki darujete za Community sklad. Te dni je kampanja za ta sklad. Tudi vaša hiša bodo obiskali poizrtvovalni nabiralci. Sprejmite jih prijazno, saj se žrtvujejo za skupni blagor in darujete po svojih močeh.

KDO SO OBSOJENI KOMUNISTI?

Nekaj podatkov o obsojencih — So same velike osebnosti v komunistični organizaciji Amerike — Vsi so delovali kot komunisti po več kot deset let — Ponovno so potovali v Rusijo in bili borci v rdečih brigadah v Španiji.

Porota je izrekla da so voditelji ameriških komunistov nameroma delali za prevrat v Ameriki. Delali so proti naši vladi in našemu načinu življenja. Izvesti so hoteli uveljavljanje komunističnega reda z nasilnimi sredstvi. Učili so po Ameriki o nujnosti komunističnega prevrata in vadili svoje ljudi v revolucionarnih podvzetih. Za njihova dela pa se je podobno zanimala FBI in sedaj, ko je prišel čas, so jih postavili pred porotno sodišče. Prihodnji petek jim bo menda sodnik odredil kazni, proti kateri se bodo seveda pritožili. Tako bo ameriška javnost še dalj časa imela priliko veliko slišati o teh ljudeh.

Generalni tajnik stranke
Eugene Dennis je generalni tajnik komunistične stranke v New Yorku, 34 let star, poročen, ima dva otroke. Njegova žena, Zdrženih Držav Amerike. Leona je direktor za vzgojo v Star je 44 let, poročen in ima dva sina. Bil je že obsojen na leto zapora in \$1,000 globo, ker ni hotel pričati pred kongresnim odborom. Ta obsodba je še pred najvišjim sodiščem. V letu 1937 je šel v Španijo. V Moskvi je bil leta 1930, generalni tajnik stranke pa je postal v letu 1948.

Glavni agitator

Jack Stagg, naroden v Gaboru, je bil vodilni agitator za agitacijo, za propagando in vzgojo. Je 49 let star, poročen. Rojen je bil v Oberlinu v Galiciji. V Ameriko je prišel leta 1911. V letu 1924 je postal voditelj Lige mladih komunistov. Nekaj časa je bil tudi generalni tajnik komunistične stranke. Leta 1945 je postal član glavnega odbora stranke.

Voditelj delavske unije

Irvine Potash je podpredsednik mednarodne unije usnjarskega in kožarskega delavstva. Je 47 let star, poročen in ima eno hčerko. Bil je rojen v Kievu v Rusiji. Bil je zaprt že leta 1920 in leta 1940 radi anarhističnega delovanja. Leta 1931 je šel v Moskvo, da je tam obiskoval politični kurs za vezbanje partijskih voditeljev.

Delavski tajnik

John Williamson je tajnik delavske organizacije, 46 let star, poročen in ima dva sina. Komunistični stranki se je pridružil leta 1922 in je bil odbornik Lige mladih komunistov. V letu 1927 je bil v Moskvi kot delegat na kongresu komunistične mladine. Član glavnega odbora komunistične stranke je postal v letu 1930. Bil je tajnik stranke in imel razne druge uradniške položaje v Ohio, Illinois in New Yorku.

Predsednik za Ohio

Gus Hall je ohijski predsednik komunistične stranke, 39 let star, poročen, ima dva otroke. Rojen je bil v Ameriki in je živel v raznih mestih pod različnimi imeni. Njegovi starši so iz Finske in so bili člani komunistične stranke. Bil je obsojen na 20 dni zapora leta 1937 in leta 1941. Leta 1931 je bil v Moskvi in ostal tam do leta 1933 kot gojenec Lenina in njegovega instituta. Ko se je vrnil iz Rusije, je delal kot organizator komunistične partije v Minnesoti in potem v Ohio. Med vojsko je bil pri mornarici.

Predsednik za New York

Robert G. Thompson je pred-

Peta obletnica

Jutri 20. oktobra bo pet let, odkar je zadela našo nasebino strašna katastrofa, ko je zletel v zrak prvi velik hotel napolnjen s plinom in zakril nebo z oblaki napolnjenimi s strupenim ognjem, ki je padel na hiše te okolice in v hipi spreminil vso okolico, hiše in vrtove v strašno razdejano in smrt.

Da se spomnimo tega strašnega dneva in vseh, ki so v grozi tiste ure umrli in umirali, se bomo sestali v četrtki zvečer v dvorani našega mestnega kopališča na 63 cesti, kjer se bo pokazalo premične slike od požara in pa vsa nasebina po razdejanju.

V ta namen bodo tudi dospeli iz mesta uradniki, ki bodo spregovorili nekaj besedi razlage kaj da namerava mesto že storiti v korist nasebine.

Vstopnine ne bo nobene, vsak se lahko udeleži.

1939 je postal član glavnega odbora komunistične stranke za Ameriko in je bil leta 1943 izvoljen v newyorški mestni svet.

Glavni urednik

John Gates je urednik komunističnega lista Daily Worker, 36 let star, oženjen. Tudi njegova žena je uradnica komunistične stranke. Bil je že parkrat aretiran in enkrat dalj časa v komunistično stranko. Leta 1937 je šel v Španijo kot politični komisar brigade Abraham Lincoln. Služil je v ameriški vojski med drugo svetovno vojno. Po vojni je postal tudi predsednik komunističnih veteranov v Ameriki. Leta 1947 je postal glavni urednik Daily Worker-ja.

Vsi ti ljudje, ki imajo večino visokošolsko izobrazbo so sami izpovedovali, da so večkrat spreminjali svoja imena, da so se umikali oblastem in nelegalno delovali. Pred sodiščem so nastopali predarno in samozvestno, zrek porote, da so krivi, pa so sprejeli s trpkim, mirnim nasmehom.

Ogromna večina ameriške javnosti je sprejela izrek porotnikov z velikim zadoščenjem. V porotnem zboru je bilo 11 žena. Tudi predsednik porotnikov je v Jugoslavijo in zopet odstopale, bila žena in sicer črna gospa Thelma Dial. Člani porote so bili sami ljudje iz srednjih meščanskih in delavskih poklicev.

Predsednik za Michigan

Carl Winter je predsednik komunistične stranke za Michigan, 43 let star. Njegovi starši so bili rojeni v Rusiji. Leta 1922 je vstopil v komunistično mladinsko organizacijo. Leta 1935 je prisostvoval mednarodnemu komunističnemu kongresu v Moskvi. Dokler ni postal predsednik stranke za Michigan, je bil uradnik komunistične stranke za Ohio.

Predsednik za Illinois

Gilbert Green je predsednik stranke v Illinoisu. Živi v Chicagu. Leta 1924 je stopil v organizacijo komunistične mladine. Bil je njen predsednik za New York od leta 1932 do leta 1939. V tem času je potoval vsako leto v Moskvo. Postal je član izvršnega odbora Kominterne in mladinske komunistične internacionale. Postal je tudi član narodnega odbora komunistične stranke za Ameriko.

Organizator

Harry Winston je organizacijski tajnik komunistične stranke za Ameriko. 35 let je star, oženjen in ima dve leti starega otroka. On je črnc. Potoval je v Rusijo v letih 1933 in 1937. Imel je razne vodilne položaje v komunistični stranki v New Yorku in Ohio, služil vojske med vojsko, postal član izvršnega odbora stranke v letu 1945, organizacijski tajnik stranke pa naslednje leto.

Komunistični zakonodajalec

Benjamin J. Davis Jr. je predsednik zakonodajnega odbora komunistične stranke, 46 let star, črnc, ima visokošolsko izobrazbo, je bil že večkrat aretiran, je vstopil v komunistično stranko v letu 1933 in deloval zlasti v Atlanti. Kasneje je prišel v New York in postal sourednik komunističnega glasila Daily Worker, kasneje pa predsednik izdajateljskega odbora, ki je lastnik tega lista. Leta

Slovensko dekletce je bilo izbrano za kraljico zdravja sinoči

Prostori modernega zdravstvenega centra na 55. cesti so bili sinoči mnogo premajhni za ljudstvo, ki je prihitelo, da bo prisotno ob s'avnostni otvoritvi zdravstvenega centra, ki se imenuje Newton D. Baker Health Center.

Navzoči je bil guverner Frank J. Lausche, župan Thomas A. Burke, več zdravnikov in uradnikov zdravstvenih uradov. Župan Burke je poudarjal, da je ta zdravstveni center, ki bo služil okolici od public square do 105. ceste na vzhodu ter od Euclid Ave. do jezera, eden najmodernejših in najpopolnejših danes na svetu.

Guverner Lausche je izjavil, da ga silno veseli, ker je tako velika udeležba pri programu, ker to znati, da se ljudstvo zaveda važnosti tega zdravstvenega centra, ki bo služil predvsem otrokom in mladini. Kajti otroci in mladina je tista, ki jo je treba varovati pred boleznijo, ako hočemo imeti zdrav rod.

Za "kraljico zdravja" so kronali dveletno dekletce Barbaro Beryl Pothier, katere oče je iz Bostona, mati je pa Slovenka; njeno deklško ime je bilo Antoinette Kompare. Družina stanuje na 1000 E. 64. St. Deklici je

krono iz cvetlic, a guverner Lausche ji je podaril lučkano doliko kot krono, to se ji je videlo.

Med zastopniki organizirane delavstva, zdravstvenih uradov ter raznih drugih civilnih in drugih organizacij sta bila na odru kot zastopnika te nasebine tudi Anton Grdina in mestni odbornik Eddy J. Kovacich.

Rusija organizira gerilske napade na Jugoslavijo

Washington. — State department je dobil zanesljive vesti, da sovjetska zveza hoče uporabiti sedaj svoje balkanske gerilce za borbo proti Titovi vladi v Jugoslaviji. Iz Rumunije, Madžarske in Albanije naj bi po tem načrtu gerilske bande vpadale v Jugoslavijo in zopet odstopale, če bi prišle v težaven položaj. Rusija hoče začeti resno gerilsko vojskovanje, da bi držala Balčanskih in delavskih poklicev. kan v nemiru.

Razne najnovejše svetovne vesti

WASHINGTON. — Tajnik za narodno brambo Johnson je pred senatnim odborom branil sedajno zunanjo politiko in s tem v zvezi svojo politiko v resoru za armado, mornarico in zrakovlovstvo. Senatorji so Johnsona vprašali tudi kaj misli o položaju v Jugoslaviji. Johnson je odgovoril: "Vse se tam more zgoditi vsak čas." Ni pa hotel nič reči, ko so ga vprašali ali bodo Združene Države šle z vojaško silo na pomoč Jugoslaviji, če bi jo Rusija napadla.

MOSKVA, RUSIJA. — Umrli je maršal Feodor I. Tolbukhin, junak sovjetske rdeče armade med drugo svetovno vojno. Bil je šel 54 let star. Uradno poročilo pravi, da je bil dolgo bolan, ne pove pa kako bolezen je imel. Do svoje smrti je bil komandant sovjetskih trup v Transkavkazu. Tolbukhin je z rdečo armado osvojil Belgrad ob koncu vojne. On je postavil Tita za diktatorja Jugoslavije.

VATIKAN. — Cerkevne statistike kažejo, da ima katoliška Cerkev vsako leto za en milijon več vernikov v Aziji, Afriki, Avstraliji in vmesnih otokih. Tam deluje 25,000 misijonarjev in 9,000 misijonskih bratov. Katoliških šol je nad 100,000. Imajo prav toliko učiteljev in okoli 5 milijonov učencev.

HELENA, MONTANA. — Sneg je padel v Montani. Vihar ga je prinesel. Temperatura je padla na 12 stopinj. Vzhodna pobočja Rocky Mountains in planjave severovzhodno od tega gorovja so vse pokrite s snegom.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Vabilo na sejo
V petek zvečer ob 8 bo seja društva Dvor Baraga št. 1317 COF v šoli sv. Vida. Ob tej priliki bodo umeščeni novi uradniki na prihodnje leto. Vsak član je prošel, da se gotovo udeleži.

Dodatna zahvala
Mrs. Ferra je pozabila vdati v zahvalo za 25-letnico imena Anthony Rudman iz 719 E. 157. St. in Raymond Stopar iz Ridpath Ave., katerima izreka najtoplejšo zahvalo.

Baragove pratike
V Newburghu dobite Baragovo pratiko in Večernice pri Jacobu Resniku na 3599 E. 81. St. Kdor želi te knjige, ki so letos zares lepe in zanimive, naj se zgleda pri njem ali pokliče VU 3-1696. Cena za obe knjigi je \$1.50, za eno pa 80c.

Zahvala bolnice
Mrs. Mary Luznar iz 1150 E. 61. se želi najlepše zahvaliti za prijazen obisk v bolnišnici, za darila, kartice in voščila. Zdjaj je na potu okrevanja pri hčeri Mrs. G. Wald, 5425 Barton Rd., North Olmstead. Prijateljice so preglele obiskom.

Slovenski par praznuje 20. okt. zlato poroko
Poznana Frank in Frances Znidarsich iz 379 E. 160. St. v Clevelandu, O. bosta 20. okt. praznovala svojo zlato poroko, oba še pri najboljšem zdravju. Frank je doma iz Zagorice pri Dobrem polju ter je došel v Ameriko leta 1897, žena Frances je pa doma iz vasi Cesta, župnija Dobre polje, deklško ime Boštjančič ter je dospela v Ameriko leta 1899.

Kmalu po njenem prihodu jo je Francelj vprašal, če bi hotela biti njegova. Rekla je da, in na 20. okt. 1899 ju je v cerkvi sv. Vida poročil takratni župnik Rev. Vitus Hribar, sedaj Msgr. Hribar, župnik pri Mariji Vnebovzeti v Collinwoodu. Značilno je, da je isti gospod Hribar poročil tudi obe Znidarsičevi hčeri, Ano in Frances ter tudi sina Louisa.

V zakonu se jima je rodilo 6 otrok, trije so umrli, trije pa še živijo, namreč Ana poroč. Nazaret, Frances poroč. Grieve ter sin Louis, ki je poročen in živi doma. Zlatoporočnica tudi prav veselo pestujeta dva pridna vnuka.

Stevilnim prijateljem se pridružujemo tudi mi ter jima želimo še mnogo zdravih in zadovoljnih let življenja.

Odstranitev vojaštva iz Nemčije predlagajo Rusi
Moskva, Rusija. — Sovjetska vlada hoče predlagati, da se nemudoma odstranijo vse okupacijske čete z nemškega ozemlja. Predlog je ponovitev iste sovjetske taktike kot so jo komunisti že uporabili na Koreji. Potem, ko so organizirali komunistično oblast in napolnili deželo s svojimi agenti v civilu, so predlagali da se naj čete odstranijo. Tako hočejo sedaj doseči isto v Nemčiji in se znebiti zapadnih zaveznikov iz Evrope.

VESTI IZ SLOVENIJE

V MARIBORU je, kakor smo že poročali, komunistično sodišče obsodilo na smrt inž. Suvent Ginterja, namestnika Mariborske Livarne. Obsojeni so bili na več let ječe tudi ravnatelj istega podjetja Srečko Preželj in uslužbenec Franc Voh. Souvent je bil obsojen, da je pristal kominforma. Zraven so mu pa seveda prišli tudi, da je bil sodelavec nacistov. Dejansko je bil ta človek vedno komunist in je kot komunističen agent delal po naročilih komunistične partije. Sedaj je postal Titu nezanesljiv in zato je moral v smrt. Preželj in Voh sta si pa rešila življenje s tem, da sta se spreobrnila in obljubila, da bosta v bodoče zvesta Titu in njegovi družini. Cela razprava je pokazala da so sodišča v titovini prav taka morišča kakor so sodišča v Bolgariji in Madžarski.

CLOUDY
Vremenski prerok pravi:
(nič se ne ve brez oblake)

Vreme danes in jutri gorko, deloma oblačno. Toploter čez dan 70, zvečer 53.

Tri na dan
Na 24. oktobra letos bo 20 let, odkar je bil pričetek tiste velike depresije, ki nas je morila 10 let.

Ko danes čitamo o velikih stankah, ki se dnevno množe, se nam nehoti zbuditi slutnja, če ni morda zopet v delu kakšna taka depresija.

Kot zadnjo depresijo bo tudi bodočo, kadar že bo, povzročil pritisk po vedno boljšem. Nekje se mora ustaviti in ko se vzmet le preveč ugojblje — počl.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DREVENCO, Editor)
6117 St. Clair Ave. Cleveland 2, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

OCTOBER						
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 205 Wed., Oct. 19, 1949

Obsodba komunistične stranke v Ameriki

Devet mesecev je trajala razprava proti komunističnim pravkom te dežele. Preko osem ur so porotniki vestno razpravljali o vsaki obtožbi, o vseh dokazih in celotni razpravi in potem povedali, da so obtoženci krivi. Že v poročilu o tem izreku porotnikov smo rekli, da je s tem obsojena komunistična stranka Amerike in da je porota povedala, da je komunistično delovanje po ameriški ustavi in postavah prepovedano.

Zapomnimo si in upoštevajmo dolgotrajnost razprave, v kateri se je sodnik strogo držal načela, da je vse obtožence smatrati nedolžnim in pravičnim dokler sodba ne pade. Upoštevajmo, da je vsak obtoženec z vsemi svojimi zagovorniki imel pred sodiščem tako popolno svobodo obrambe, da je večkrat sodna dvorana izgledala kakor, da so na začetni klopi sodnik in porotniki in da so obtoženci tisti, tožijo. Zapomnimo si, da so vsi obtoženci branili iz svobode, dasi je federalna oblast imela že davno pred razpravo v rokah večino vseh dokazil, ki so bila merodajna za obsodbo. Zapomnimo si, da je komunistično časopisje imelo vso priliko uplívati na potek razprave in ameriško javnost in da so naši komunisti in njihovi podporniki imeli in izrabili vse močnejše možnosti, da obtožence operejo vsake krivde in kar tožence je naša demokratična uprava, ki jo imamo za pravično in mirno prenašala samo da se do vseh skrajnosti varje politična svoboda obtožencev.

Podčrtujemo te okolnosti in opozarjamo nanje, ker je ta sodba važna v zgodovini ameriške protikomunistične borbe. Komunisti napovedujejo, da bo imela obsodba ta odločilni pomen, da bo sedaj šla komunistična stranka v podzemlje in tam še bolj strupeno nadaljevala rušenje ameriškega reda dokler ne bodo dozorele razmere za revolucijo. Komunisti tu doma in v tujini po širnem svetu skušajo kazati obraz presenečenja in užaljenosti ter prete za maščevanjem.

Kdorkoli je hotel, se je lahko prepričal že med razpravo, da so te izjave in grožnje popolnoma neutemeljene. Ali od komunistov ne moremo pričakovati kaj drugega kot to, da jih bodo ponavljali in ponavljali, dokler bodo imeli vtis, da jim to koristi. Svoj poraz hočejo s temi lažmi spremeniti v zgodovinski dogodek za svojo zmago. Našli se bodo sopotniki in lahkoverneži, ki bodo tej novi laži nasledili in nasledili. Našli se bodo "nevtranci," ki bodo laž sprejeli in z rjo udarjali po Ameriki. Proces in sodba bosta v bližnji bodočnosti vedno v javni in tajni komunistični in sopotniški propagandi. S tem moramo računati. Da bosta razprava in sodba ostali čisti kakor zaslužita, da bosta koristni ameriški demokraciji, da bosta samo odločnejši korak v samoobrambi našega reda življenja, je treba, da je ameriška protikomunistična javnost prav tako nepopustljivo delavna v ponavljanju resnice o celotnem poteku razprave in resnični sliki sodbe in vseh okolnosti, ki jo spremljajo, kakor bo strastno zagrizena lažnjiva propaganda komunistov in njihovih podpornikov.

Posledice politične sodbe niso odvisne samo od tega kako je bilo zadoščeno suhi črki zakona in smislu postave, po kateri je bila sodba izrečena, ampak mnogo bolj od tega kako je živo javno delovanje sodbo sprejelo in nanjo reagiralo. Tudi najpravičnejša politična sodba dobi mučeniško gloriole vsaj začasno in se da izkoristiti za obsojene politične cilje, če demokracija ne zna tudi po sodbi braniti pravične stvari, če se ne zna varovati politične zmote in če radikalno ne zbrže lažnjive politične propagande, ki jo obsojena politična skupina skuša navezati na sodni proces.

Le če bo ameriška demokracija znala povdariti vzvišeno objektivnost in pravičnost sodbe, bo ta dogodek koristil boju proti komunizmu in vsem njegovim privescem. Le v tem slučaju bo koristila ameriški demokraciji in naši svobodi, le v tem slučaju bo učinkovala kot zdravilo.

To smo zapisali, ne da bi kaj dali na komunistično grožnjo. Ta je prazna. Komunisti so bili ves čas in so sedaj prav toliko v podzemlju kot bodo v bodoče. Vedno se poslužujejo podtalnih rovarskih metod kolikor jim to kaže. V tem oziru jih ne bo sodba ne popoblašala, ne pokvarila. Komunisti so s sodbo udarjeni. Udarjeni so njihovi podporniki in sopotniki. Sodba naj pomaga tistim, ki so po neumnosti še nosili vodo na komunističen mlin. V spoštovanju pred neodvisnim in poštenim ameriškim sodiščem naj vendar nehajo s tem svojim škodljivim opravkom. Sodba naj koristi spoštni javnosti, da se utrdi in okrepi proti komunistični splezni. Da bo doseglja sodba ta svoj cilj, je treba takoj v začetku v kali zatreti vse komunistične reševalne poskuse, ki jih bodo podvzemali te dni in v bližnji bodočnosti.

BESEDA IZ NARODA

Klub "Ljubljana"

Euclid, O. — Vsak zadnji turek v mesecu se vršijo klubove seje, katerih pa se vsled pevskih vaj zbora Slovan ne more udeleževati, navadno po vaji malo stopim v dvorano, kjer se vrše seje. Tako sem stopil tudi v turek 27. septembra po vaji v sejni dvorani in takoj sta pristopila k meni podpredsednik Geo. Nagode in tajnik John Barković ter mi povedala, kaj vse so ukrenili na seji in me vprašala, če bi bil tako korajžen in bi prišel z enim dopisom na dan. Nisem se mogel takoj odločiti, a končno sem jima le obljubil, da bom storil po svoji možnosti.

Seveda sta mi začela razkladati, kaj je klub sklenil na dotični seji, namreč da se priredi veselico ali maskaradni bal, kot smo ga imenovali v starem kraju. Povedala sta mi tudi, da bo na tem plesu oddanih več lepih nagrad in sicer za najlepše in najgrše maske. Vse to bo seveda preskrbel odbor. Oh, in še trikrat oh, zakaj nisem se enkrat stari 30 let ali tam okrog, da bi bil lahko deležen vsaj enen nagrade.

Naj vam še povem, zakaj se vse to gre. Vsem je že znano, da gradimo novo moderno dvorano; zato se je naš klub odločil, da prisloži na pomoč novi dvorani. Sklenjeno je namreč bilo, da gre ves čisti preostanek od te veselice v korist nove stavbe. Znano vam je vsem tudi to, da bo ta zgradba stala mnogo denarja in prav priporočljivo bi bilo, da bi jo lahko dobili na dar.

Apenham na vse naše občinstvo, da poseti ta naš maskaradni ples. Vsi tudi vemo, da ko bo dvorana dograjena, da s tem naše delo še ne bo končano, ampak bo treba še bolj zavhati rokave, ker mnogi želijo, da bi se postavilo tudi morda kegljišče in poskrbelo še za drugo zabavo. Dragi rojaki, ne samo Slovenci ampak tudi bratje Hrvatje, naj bi delali z nami složno. Nikar ne glejmo na osebnost, vsi smo enaki in dobrodošli. Zato vas vse še enkrat prav prijazno vabim, da se gotovo in v čim večjem številu udeležite naše veselice 23. oktobra ob 4 popoldne na prostorih SDD na Recher Ave.

France iz Ljubljane.

Ob 35 letnici "Zvona"

Cleveland, O. — Zopet prihaša pevski zbor "Zvon" na dan s svojim koncertom. Letos je ta še posebno važen, ker bo zbor ob istem času praznoval svojo 35 letnico obstanka in sicer v nedeljo 23. oktobra v S. N. Domu na 80. cesti, odkar prepeva in budi z našo prelepo pesmijo ljubezen do naše domače, čeprav vedno bičane slovenske zemlje tu med nami v novi svobodni domovini.

Marsikdo bo rekel, kaj bo to 35 let? To je najlepša moška doba, kar moram tudi jaz priznati. Ampak če pa pogledamo v drugo smer, v delovanje in poslovanje naših podpornih društev in pevskih zborov, bomo pa takoj videli, koliko je treba dela in truda da se spravi eno ali drugo do obstoja. Pri tem pa so najbolj prizadeta pevska društva, komajda tudi pevci in pevke s svojimi pevovodji vred polagati z odlično in požrtvovalno voljo trud in delo domu na altar.

Zato pa vsaj starejši zavedajmo važnosti teh koncertov. Poleg tega, če vse to do-

bro premislamo in se v to dobro pogledimo in če imamo le še malo ljubezni do naše pesmi, ki nas spremlja od zibel do groba, moramo priznati, da se naše vrste vedno bolj krčijo, ko legajo naši pionirji - ljubitelji naše pesmi v grob, a novega dotoka mladih sil pa ni, ki bi prevzel gojitev naše lepe pesmi.

Zato ni več kot prav, da pokazemo zboru, da ga razumemo v njegovem delovanju in udeleževanju in da smo hvaležni za ves trud, ki ga vrši iz ljubezni do slovenske pesmi našemu narodu v ponos. Zato pa napolnimo dvorano v nedeljo zvečer in dajmo jim s tem priznanje, da bodo še bolj krepko povzdignili svoj glas v čast in slavo našega naroda tu v naši novi domovini.

Član.

Misli novonaseljenca

Novopečeni Amerikanci smo. Slekli smo dipijevsko obleko in jo zamenjali za ono svobodnega človeka. V daljni Avstriji in Nemčiji so si slikali nekateri to deželo kot Indijo Koromandijo, kot obljubljeno deželo, kjer se cedita med in mleko in kjer te dolarji kar na cesti čakajo, da jih pobereš. No, takih sanjarev res ni bilo mnogo, kajti pretežna večina beguncev je trezno mislila in vedela, da jo čaka v Ameriki trdo delo. Eni so že v službah, drugi še čakajo, enim se godi dobro, drugim ne tako, nekatere pa spremlja zvesta tovarišica Smola. Pa ne oistro prijemal glede mojih namenov in želj.

Prišli smo v nove razmere, ki jih moramo študirati in skušati razumeti. Stari naseljenec so nas lepo in nadvse ljubeznivo sprejeli in nam gredo v vseh ozirih na roko, za kar jim moramo biti zelo hvaležni. Seveda so tudi izjeme, a teh je bore malo.

Naši rojaki so tu v Ameriki že mnoga leta in vendar jim slovenski jezik še gladko teče, še niso pozabili svoje domače govornice, bodisi gorenjske ali dolenske ali prekmurske. Tudi drugi rod še kar dobro govori slovenski in se rad pogovarja z nami.

Veliko, ogromno delo so opravili naši rojaki in ga še opravljajo. Pogledimo samo njihove cerkve in druge ustanove! Veliko truda in trdega dela je bilo treba, da so spravili vse to skupaj, kar imajo sedaj. In kar priznajmo, kje bi bili še mi, da ne bi bilo Katoliške Lige slovenskih Amerikancev? Če bi ječali po taboriščih. In ko bi bili še vsi Slovenci edini, potem bi šele živela in uspevala naša narodna manjšina, da bi povsod vzbujala pozornost. In mi? Pojdimo v njihove vrste in jim pomagajmo, kjer le moremo, vsak po svojih močeh.

Kar je zelo hvalevredno, ljubezen do naše stare domovine ni izumrla, marveč še živi. Bolj jih pa, da je Slovenija v suženjskih okovih in da se jih ne more znebiti in da je celo Stric Sam prisločil Tito na pomoč, da bo ubogi narod še dalje ječal pod suženjskim jarmom. Tudi oni Slovenci, ki na zunaj morda še simpatizirajo z rdečim diktatorjem, v srcu gotovo niso več z njim. Preveč je priče, preveč pisem, ki opisujejo gorje našega milega slovenskega naroda. Ali naj bo vse to laž? Nemogoče!

Dragi Slovenci — rojaki, ne vse, kar nas morda loči, pozabimo, poudarjajmo to, kar nas združuje: slovenski jezik in ljubezen do domovine. Pozabiti ne

smemo še na eno: na našo vero, ki je najmočnejša in najtrdnjša vez vsakega naroda, medtem ko so bili in so še pretrpani nacionalizmi vsakemu narodu le v škodo, kar nas uči pretekla in sedanja zgodovina. Vera naredi človeka močnega, vstrajnega, značajnega in zvestega, kjer pa te ni, izgubi človek svojo najtrdnjšo oporo v življenju.

Ne pozabimo pa, da je še mnogo Slovencev, ki komaj čakajo, da bi dobili sponzorja in prišli v varno zavetje. Pomagajmo Katoliški slovenski ligi, da bo lahko čim več teh nesrečnejših rešila ter jih pripeljala v Zdrženo državo. Iščimo sponzorje! Naše vzorno življenje in naše delo pa bo največja agitacija v tem smislu. Veseli moramo biti, da imamo "Ameriško Domovino," ki se tako toplo zavzema za nas, nas ščiti, brani in zagovarja ter pridobiva srca starih naseljenecv za nas. Njej veljaj naša najlepša zahvala in tudi "Ameriško-mu Slovincu," ki krepko korača A. D. ob strani, ter vsem drugim nam naklonjenim listom.

Naše geslo bodi: Eden za vse in vsi za enega!

Vrhovčan.

Vprašanja in pojasnila "udarniškega" uredniku

Pred meseci sem omenil kritiko nekega slovenskega "litarata," ki je v starokrajskem tisku ožigolal Ganglovo dramo "Sin," češ da ni sodobna in da diši sploh preveč po starem burževnem edu. Na dotične moje opazke je odgovoril v "Prosveti" Milan Medvešek, ki me je oistro prijemal glede mojih namenov in želj. Dotični članek, ki je bil vsekakor v soglasju z ideologijo in nazori urednika Enakopravnosti, je slednji izrezal iz Prosvete ter ga dal stavcem v natis, nato pa objavil v Enakopravnosti, čeprav ni bil nanjo naslovljen. Mojega odgovora Medvešku, naslovljenega na E., pa urednik E. ni objavil!

Na ponovne kvotacije mojih člankov, ki sem jih svoječasnno pisal za Enakopravnost, sem pretekli teden poslal uredniku E. dopis v obliki vprašanj in pojasnil, na kateri dopis mi je urednik Enakopravnosti odgovoril v osebnem pismu, da bo moj dopis objavil, — če bom jaz objavil njegovo osebno pismo v listu, katerega zdaj urejum. To se pravi, stavljal je pogoj, da ga ne bom sprejel, ker ga ne morem. V listu, katerega urejum, niso dovoljene osebne politične polemike, dovoljeno pa je poročanje vseh svetovnih političnih, ekonomskih ali kakršnih koli vesti, zlasti onih, katerih teža je merodajna za sedanjost in bodočo usodo sveta. Prav tako so dovoljene kvotacije državnikov, diplomatov in drugih javnih činiteljev, brez katerih bi bila slaba stanja, o katerem se razpravlja, nepopolna.

V svojem osebnem pismu me urednik E. poziva, da ker sem zapisal, da sem pričakoval, da bo Tito osvobodil naša Stepinca, naj zavoljo "objektivnosti" objavim tudi uradno izjavo jugoslovanskega ambasadorja Kosanovića o tej zadevi, kakor tudi poročila iz Beograda, ki pravijo, da so vse te govornice le pobožna želja. Uredniku E. bom ustrelel in na koncu tega dopisa objavil to "uradno izjavo," dotle naj pa še enkrat ponovim, da sem vesti o skorajšnji oprostitvi našega Stepinca pričakoval in da bo Stepinac najbrže že prav kmalu oproščen. — Prav tako bom a koncu tega dopisa odgovoril še na druga vprašanja, ki mi jih stavi urednik E. v svojem osebnem

ČE VERJAMETE AL PA NE

Vedno bolj me je motila misel, da mi ne bo ostati tukaj vso zimo, ko ne bo nobenega dela, jesti bom pa moral. Tistih par centov, s katerimi zdaj zbiram prvi milijon, bom lahko pokadil, nikar da bi imel za košto. Zajezel se bom, kot konj, ki nič ne dela. Naša spodnja si je prizadevala na vse kriplje, da bi mi preskrbelo delo čez zimo, pa je povsod dobila pogoj: ali zna fant angleško? Kaj bo znal v treh mesecih, čeprav je zelo odprte glave, kadar zija. Mrzel veter tebe žene... sem zapel iz pesmičice: Lastovkam v slovo, Saj res, kdo pa pravi, da moram biti tukaj čez zimo, a? Saj se lahko pomaknem nekoliko niže Kadar jo bodo potegnile divje rase in gosi proti jugu, se jim bom pridružil tudi jaz. Ako mi dolj ne bo všeč, jo priham spomladi lahko nazaj. Saj sem kot ptiček brez skrbi in brez vezi, danes tukaj, jutri tam.

Po hudem in dolgem premišljevanju sem torej sprejel konkreten sklep, da jo udarim dol v Zed. države. Tam ni take zime, vem iz zemljepisja. Nekateri kraji so celo brez zime. Nak, tisto ni zame. Nekaj snega je treba vsako zimo, drugače slovenska kri nima obstanke. Vsaj toliko ga mora biti, da je za seme in vzorec.

V Clevelandu bi jo mahnil, mi pride na misel. Doma so mi pravili, da je v Clevelandu vsepolno Meniščevcev, še celo sorodnike imam tam. Res je, da nimam od nikogar naslova, nišiji vsak pozna celo sosesko, pa je ne bi v Clevelandu! Ko

pismu.

Ker smo prišli pa že tako daleč, da se ob vsej "svobodi tiska" in ob željah po "pošteni polemiki," kar tako bobneče razlašča urednik E., ki se zna, kadar je pritiran v kot, skrbno zavarovati pred nečujnimi dopisi in odgovori z diktatom nesprejemljivih in nemogočih pogojev, zato prosim uredništvo Ameriške Domovine, da objavi ta moj odgovor, ker to je zdaj edini način, da slovenska javnost lahko sliši tudi drugo plat zvona. Dopis, ki sem ga poslal Enakopravnosti v objavo, se glasi:

Cleveland, O. — Cenjeni (udarniški) tovariši! Vidim, da mi že dolgo časa posvečate veliko pozornost v svojih hramovskih člankih, ki se vlečejo kot jara kača. No, to je pač stvar okusa in sposobnosti: nekateri v malo besedah mnogo povedo, dočim so drugi potrebne dolge klobasarije, pa še ne dosežejo svojega smotra. Osa z želim res niste, sitna, brenčeca in vztrajna muha pa ste, muha, ki vrtoglavno brenči v kroih, dokler ji muhavnik ne konča brenčanja.

Vidim, da radi citirate odstavke iz člankov, ki sem jih pisal tedaj, ko sem kot dobro misleč Slovan in demokrat nasel na največji zgodovinski potegavščini vsega slovanstva in vsega človeštva, ko sem namreč istovetil Jožeta Džugašvilija, vulgo nihilista Koba, bančnega roparja in jetnišnično številko 3316 (vir: "The New York Times Book Review") ter azijskega Georgijca — sedanjega Stalina in njegove komunistične satrape z Rusijo in slovanstvom, od katerih sem pričakoval rešitev slovanstva in vsega trpečega človeštva. V vročici časnikaških debat, ob epopejskih borbah ruskih (ne komunističnih!) armad, in v trenutkih, ko sem polj poslušal glas srca kot glas razuma, (Dolje na 3. strani.)

pridem tje, bom ustavil prvega, ki ga bom areal: "Slišijo, ali poznate Krznarjevega Matijeta? Tonkovega Lojzeta iz Bezuljaka pa prav gotovo, ki je vseh muh poln in povsod zraven, kjer ga ni treba!"

Povedal sem domačim, da bom šel čez zimo v Cleveland, ki je nekje v Zed. državah. Hudo so se prestrašili in začeli jamrati, da se ne bomo nikoli več videli, pa ki sem se jima tako priljubil in ki so vendar računali, da bom za vedno tam ostal. Na obe strani je bilo težko. Tudi meni je bilo nerodno zapustiti dobre ljudi, da bi med lastnimi rojaki ne mogel najti boljših. Povedal sem zadnji ultimatum: ako ne dobim dela ali službe čez zimo v Regini, se odpeljem na jug. Da bom delo gotovo dobil, so mi trdili. Da bi se šel na farme, mi ni noben v misel vzel. Jaz se silil ne bom, tisto pa ne! Ostane torej pri tem, kakor sem rekel.

Nek večer pride v vas nek domačin, ki je povedal, da je bil že večkrat za delom v "državah", kakor so imenovali Zed. države. Prav dol do Čikage je šel. Tudi o Clevelandu je slišal in menil, da je to dokaj veliko mesto. Povedal sem mu, da grem tje, ker imam dosti znanecv in prijateljev. Vprašal me je, če imam njih naslove. Počemu mi bodo, ga zavrnem, saj tam vsak drug drugega pozna. Ako pa ne, bom šel pa na magistrat in bom tam pozvedel za naslove Meniščevcev. Režaj se mi je in povedal, da brez naslova ne bom našel nikogar in da tam ni magistratov kot v Evropi, kjer se mora vsak prigrisati, kdor ostane 24 ur v mestu in se javiti, kadar odide. V Ameriki se s takimi nepotrebnimi stvarmi ne ukvarjajo.

Kar ta dedec pravi, se bom še zgrabil po Ameriki. Kaj naj napravim: naprej ne vem, nazaj ne smem! Zopet sem segel v tikvo, ki je bila takrat še mlada in iznajdljiva. Kar takoj mi je postregla s pametno mislijo: Japček, tepec, zakaj pa ne pišeš domov po naslove! V enem mesecu boš prejel odgovor in vse, kar želiš! Sredi avgusta boš že z vsem preskrbljen!

Dobro so mi svetovali "doma" in kar vsedel sem se, pa napisal drobno pismence sestrji Francki. Najprej sem ji opisal, kako da se mi dobro godi, da skoro nič ne delam in da imam košto, kot je nimata niti cerkniški tehtant ali pa cerkniški Šerko, ki sta bila pri nas za vzor dobre jedi. Šerko je šel vsak dan na sprehod gor v Slivnico, da je laže jedel. Jedilno shrambo je pa tudi imel od sebi, da bi jo moral skoro v karjoli voziti pred seboj. Dalje sem pisal sestrji, da se v dolarjih kar valjam. Najtežje delo, ki ga opravljam je takrat, kadar denar štejem. Nkočil sem ji, naj to raztroši po Menišiji in naj pazi, da bo gotovo prišla na ušesa Blažonovi Mici, pa naj se zgrize od same nevošljivosti, če se če. Pa meniševskim dekletom naj pove, sem sestrji omenil, da so v Kanadi tako lepa dekleta, da je vsaka kot mamka božja, pa ena bolj bogata kot druga. Da ne vem, sem zapisal, kako se jih bom ubranil, ki sem, mimogrede rečeno, tako fest fant. Nalašč sem hotel meniševska dekleta nekoliko podražiti, da se bodo spraševala: kaj deš, kakšno je neki pobral? Na koncu sem še naročil sestrji, naj mi takoj pošlje naslove mojih prijateljev, ki so v Clevelandu, ker bom šel tudi jaz tje.

Ni nisem hotel sestrji povedati, da bi dal prav rad vsaj eno roko, če bi se takrat znašel doma na Menišiji, naši dobri, ki ni nobene boljše...

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Afriški lovci so bili izginili; Megla se je vendarle dvigala; bilo je kakor v Bazeilles-u, kakor da se za valujočim zastorom nenadoma razvije pred očmi gleščiška dekoracija in se polagoma dviga kvišku. Jasna reka solne luči je pritekla z modrega neba, in Maurice je takoj spoznal prostor, kjer so čakali.

"Aha", je dejal Jeanu, "na Algerijsko planoto smo... Glej, vas, ki leži tam nasproti, na drugi strani doline, je Floing, in tista tam dalje je Saint-Menges, in še dalje tam Fleigneux... In čisto zadaj v Ardennskem gozdu, tista mršava drevesa na obzorju, tisto je meja."

Nadaljeval je, iztega je roko.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6805 ST. CLAIR AVENUE
FRANK OVELBAR, lastnik

garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

Algerijska planota, tri kilometre dolga proga rdečkaste zemlje, se je rahlo spuščala od Garennskega gozda doli do Meuse, ki so jo travniki ločili od šume. Tam je bil general Douay razpustil 7. armadni zbor, obupan, da mima dovolj moštva za obrambo tako dolge črte in za ustvarjanje trdne zveze s 1. armadnim zborom, ki je ravno nasproti njemu zasedal Givonsko dolino od Garennskega gozda do Daigny-a.

"Kaj ne? Ali je veliko, ali je veliko!"

In Maurice se je obrnil ter z roko obkrožil obzorje. Pred Algerijsko planoto se je razvijalo vse neizmerno bojišče proti jugu in zapadu; najprej Sedan, čigar trdnjava se je dvigala nad strehami, nato Balan in Bazeilles v trdovratnem kalnem dimu; nato, v ozadiju, gričevje levega brega, Liry, Marfee, Croix-Piau. A najbolj se je širil razgled proti zapadu, proti Donchery-u. Petlja Meuse je oklepala Igeški polotok z bledim trakom, in tam se je vsa kazala temna cesta Saintalbertska; vodila je med bregom reke in med strmim pobočjem na drugi strani, ki ga je dalje zadaj venčal Seugnonski gozdček, začetek Falizetških gozdov. Zgoraj na verigi holmov, na križempotju pri Maison-Rouge, je prihajala cesta iz Vignesaux-Bois in Donchery-a.

"Vidiš, tam bi se mogli umakniti proti Mezieres-u." A ravno v tem hipu je zagrmel iz Saint-Menges prvi strel iz topa. Na dnu doline so plavale še eunje megle, in videla se je le, nejasna tolpa, korakajoča v Saintalbertsko sotesko.

"Ah, tukaj so", je povzel Maurice, nehoti s tišjim glasom, ne da bi imenoval Pruse. "Odrezani smo, to je slabo!"

Meuse je bila namreč...

zeilles-u s podvojeno silo, se je oglasil tudi na vztoju, v Givonski dolini ki je ni bilo mogoče videti: bil je trenotek, ko je armada saksonskega prestolonaslednika prišla iz Chevali-

erskega gozda in trčila v 1. armadni zbor pred Daigny-em. In zdaj, ko je 11. pruski armadni zbor na maršu proti Floingu otvoril ogenj na čete generala Douay-a, se je bila razvila bitka na vseh straneh, od severa do juga, po vsem tem velikanskem okrožju mnogih milj.

Maurice se je zavedal nepopisljive napake, ki so jo storili s tem, da se ponoči niso umaknili proti Mezieres-u. Le posledice so mu ostajale še nejasne. A topa, instinktivna slutnja nevarnosti mu je velevala z nemirno motriti sosednje višine, ki so vladale Algerijsko planoto. Če se niso imeli časa umakniti, zakaj se niso odločili, da zasedejo te višine in se naslonijo ob mejo, pripravljeni da stopijo na belgijska tla, če jih Prusi vržejo nazaj. Dve točki sta se zdeli najbolj nevarni: Hattoy-ski grič nad Floingom na levi, in Illy-ska kalvarija s katere je gledal kame-nit križ med dvema lipama. Prejšnji dan je general Douay poslal nekaj polka, da zasede Hattoy-ski grič; polk pa se je moral z rano zarjo umakniti, ker mu je preveč nedostajalo zaslonbe. Prejšnji večer je dal general Douay zasedi Hattoy-ski vrh s polkom pehote; a ta se je na vse zgodaj umaknil, ker mu je bila prevelika osamljenost nevarna. Illy-sko kalvarijo je imelo braniti levo krilo 1. armadnega zbora. Ozemlje se je širilo med Sedanom in čal: Ardennskim gozdom, prostrano

in golo, globoko razorano z dolinami; in ključ postojanke je bil očitno tam, ob znožju križa med dvema lipama, odkoder je bilo mogoče obstreljavati vsa sosednja pokrajina.

Zagrmelo je troje novih strel iz topa; nato cela salva naenkrat. To pot so videli, da se je dvignil dim z majhnega griča na levi strani Saint-Menges-a.

"Aha", je rekel Jean, "vrsta prihaja na nas."

A vendar se ni zgodilo nič posebnega. Ljudje, venomer nepremični in s puško ob nogi, niso imeli druge zabave kakor to, da so gledali krasni red 2. divizije: razpostavljena pred Floingom je obračala svoje levo, v kavelj urejeno krilo proti Meusi, da odbije napad od tiste strani. Proti vzhodu se je razvijala 3. divizija tja do Garennskega gozda, nad Illy-em, prva pa, ki je pri Beaumontu hudo trpela, je stala v drugi črti. Vso zadnjo noč so delale ženijske čete zakope in nasipe; in še zdaj, pod pruskim ognjem, ki se je ravno začel, so grebili strelske järke.

Toda na spodnjem koncu Floinga je vstalo prasketanje pušk, ki je seveda takoj umolknilo; in Beaudoinova kompanija je dobila ukaz, da naj se pokrene za tristo metrov nazaj. Pravkar so prihajali na široko zeljno polje, ko je stotnik s svojim rezkim glasom zakrilje: "Vse moštvo na tla!"

Morali so leči na zemljo. Od zeljnih glav je tekla obilna rosa, in na njihovih mestnatih, zlatozelenih listih so ležale kaplje, čiste in svetle kakor veliki briljanti.

"Nastavek štiristo metrov!" je zaklical stotnik iznova.

Takrat je Maurice oprl cev svoje chassepotke ob zeljno glavo, ki je rastla tik pred njim. Toda tako nizko pri tleh ni videl ničesar več; pokrajina se je širila nejasno preprežena z zelenjem.

(Dalje prihodnjik)

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Napravljen kol

Cellucotton zdravniške obveze

in to pove, da je

Delsey

toiletni papir, ki hitreje popije

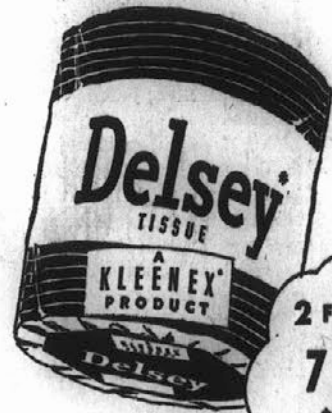
ne praska
niti ne povzroča neugodnosti
občutljivim mestom telesa

VARNEJSI KER JE MEHKEJSI—
MEHAK KAKOR KLEENEX® PAPIRJI

Neprestano dnevno drgnjenje občutljivih točk dostikrat povzroči velike bolečine in nerodne nepravilike. Delseyeva večja mehka da res protekcijo proti nevarnosti drgnjenja.

Je to čisto bel papir, v dvojnem pregibu za posebno trpežnost. Ne vsebuje primesi, ki bi bile nevarne tudi najmočnejšim membranom. Je mehak kot so mehki samo Kleenex Papirji... in kot Kleenex, so napravljeni pod strogo zdravstveno kontrolo.

Vi imate lahko Delseyev ektra udobnost in protekcijo za samo nekaj centov na mesec. Ko boste uvideli, kako zelo drugačna je, mi verjamemo, da boste vedno hoteli imeti Delsey. 7 zavitkov stane samo en dolar.

2 FOR 29¢

7 FOR \$1.00

TA OGLAS JE PRIROČEN V INTERESU
VAŠIH OKOLISNIH TRGOVIN

HANDLEMAN DRUG CO.

601 Huron Road

Cleveland, Ohio

G. WHISKERS

GENUINE Youngstown Kitchen
LESS THAN YOU'D PAY
FOR A REFRIGERATOR!

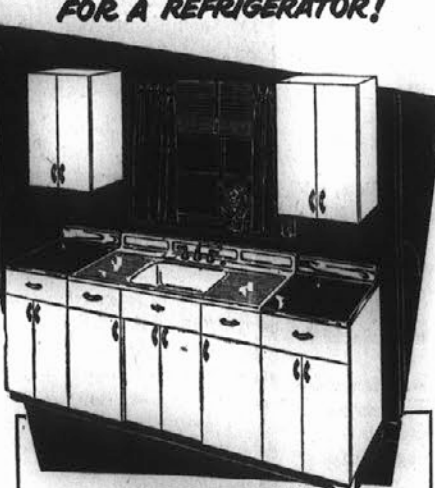
\$259⁹⁵

Plus Installation

NO MONEY DOWN

The price is down, down, down! See us for your dream kitchen. Start enjoying the work-saving wonders of a genuine, white-enamelled steel Youngstown Kitchen. You'll bend less, stoop less—you'll fairly fly through the dishes. How these nationally advertised beauties work for you!

Call today. A kitchen-planning expert will come to your home at your convenience and plan your new kitchen in miniature. No cost or obligation.

OCTOBER SPECIAL

Youngstown Kitchen Cabinet Sink, 44" model—twin, fluted drainboards, cutlery drawer, two roomy shelves, one-piece, acid-resisting porcelain-enamel top with impressed soap dish, swinging mixing-faucet, crumb-cup strainer, 4" back-splash, recessed toe and knee space. Flanked by Youngstown Kitchen base cabinets and wall cabinets exactly as shown.

This wonderful price is for October only.

Youngstown Kitchens
BY MULLINS

Odperto v ponedeljek, četrtek in soboto do 9:00.—V torek in petek do 6:00.
Zaprto cel dan v sredo.

BRODNICK BROS.

APPLIANCES & FURNITURE STORE

16013-15 Waterloo Rd.

IV 6072